

MČTAU Turizmo fakulteto grupių veiklos 2021-2022 metų ataskaita

Šiais mokslo metais, baigiantis pandemijos grėsmei, Turizmo fakulteto klausytojai aktyviai dalyvavo visuose MČTAU renginiuose. Naujų mokslo metų pradžioje įvyko visų 10 grupių susirinkimai, susipažinimas, planų aptarimas. Darbų efektyvumui gerinti buvo nutarta sujungti grupes ir kiekviena sujungta grupė išsirinko kuratorius, pavaduotojus bei sugalvojo savo grupių pavadinimus. I ir II grupės – „Vėtrungė“, kuratorė Elvyra Giliasevičienė, pavaduotoja Lida Liubauskienė; III ir naujai prisijungę klausytojai – „Fortūna“, kuratorė Milda Stanevičienė, pavaduotoja Marija Raudonienė; IV ir V – „Nepasėdos“, kuratorė Danutė Ona Mateikienė, pavaduotojai Vytautas Jonaitis ir Audronė Anuškevičienė; VI, VII ir VIII – „Bitutės“, kuratorė Danguolė Bertašiūtė, pavaduotojai Nijolė Šulcienė ir Audronė Užpalytė; IX ir X – „Šalavijai“, kuratorė Virginija Keršulytė, pavaduotoja Gražina Jackūnienė (Vytautas Jonaitis netrukus atsisakė ir perėjo į kitą fakultetą).

Mokslo metų eigoje į Turizmo fakultetą užsiregistravo 108 senjorai. Turizmo fakultetą lanko daugiau kaip 1000 MČTAU klausytojų (kurie susimokėjo mokesčius, t. y. nesustabdė savo veiklos). Pagal kuratorių pateiktus duomenis, fakulteto klausytojai lankėsi 3158 kartus savo grupių ir fakulteto organizuojamuose 138 renginiuose. Gera jausti, kad esame atviri ir mūsų grupės, esant galimybei, priima į renginius ir kitus MČTAU klausytojus. Grupių klausytojai aktyviai dalyvauja ekskursijose už Lietuvos ribų, stovyklose, mankštose, paskaitose, meno saviveikloje, talkose. Reginos Gucalo dėka, turime galimybę registruotis į renginius ir elektroniniu būdu.

Kuratorių pateiktose ataskaitose matome, kad, klausytojų pageidavimu, tos pačios ekskursijos ir kelionės yra kartojamos net 2-5 kartus. Kuratorės Danutės „atrastą“ Adomo Galdiko muziejų nemokamai aplankė visos grupės. Džiugu, kad kuratorių Mildos ir Danutės iniciatyva užsimezgė glaudūs ryšiai su Vilniaus pilių valstybinio kultūrinio rezervato direktijos edukacinių programų koordinatore Nerile Urbonaite, edukatore Angele Danute Čepėnaite ir tyrėju, mokslinių tyrimų koordinatoriumi Stansilovu Patkausku, kurie visų grupių klausytojams suteikė galimybę ekskursijose ir virtualiai bei nemokamai pažinti Vilniaus pilių istoriją.

Išsamiau su Turizmo fakulteto veikla kviečiame susipažinti socialiniame tinkle „Facebook“ MČTAU TURIZMAS: <https://www.facebook.com/groups/2931738443518277>

Dėkoju kuratorėms Danguolei, Mildai, Danutei, Virginijai, Elvyrai ir visam aktyvui už atsakingumą, optimizmą, meilę ir pagarbą savo bendraminčiams organizuojant prasmingus, informatyvius renginius.

Gera jausti fakulteto dekanės Teodoros Dilkienės pagalbą, kuri pasižymi pagarba kiekvienam klausytojui, darbštumu, optimizmu, supratingumu, kūrybiškumu.

Grupės „Bitutės“ grupės ataskaita už 2021-2022 mokslo metus

Parengė kuratorė Danguolė Bertašiūtė

Per mokslo metus buvo organizuota 19 renginių, iš jų klausytojams labiausiai patikusios ekskursijos bei kiti renginiai:

Sausio 30 d. Ekskursija po Naują arsenalą. Naujajame Arsenale matėme dvi puikias parodas: pasakojimas apie tremtį - autentiška keturiolikos metų mergaitės patirtis Lenos deltos Trofimovskos saloje (Jakutija) ir Baltijos medalių trienalė - medalio menui Lietuvoje ir Lenkijoje - 500. Dalyvavo 54 klausytojai.

Vasario 1 d. Ekskursija į Geologijos muziejų. Labai didelė įvairovė visokių akmenų ir mineralų, kurie mena kelis tūkstantmečius, grožėjomės nuostabiais gamtos ištekliais. didžiausią įspūdį paliko Dinozauro iškamša, kuri užima visą kambarį. Dalyvavo 23.

Kovo 4 d. Ekskursija Kazimiero bažnyčioje. Šv. Kazimiero bažnyčią lankėme per Kazimierines. Lietuvos globėjas yra vienas iš nedaugelio karališkos kilmės šventųjų, kurio nuopelnai buvo

pripažinti netrukus po jo mirties. Taip pat sužinojome bažnyčios statybos istoriją, kada ir kodėl atsirado Kaziuko mugė. Dalyvavo 30.

Kovo 8 d. Ekskursija "Kur prasideda Antakalnis". Ekskursijos metu susipažinome su Šv. Petro ir Povilo bažnyčios eksterjeru ir interjeru, nagrinėjome gyvenimo teatrą barokinio šedevro viduje. Dalyvavo 24.

Balandžio 21 d. Ekskursija Faustinos kelias. 1934-aisiais Vilniuje Eugenijaus Kazemirovskio pagal vienuolės Faustinos vizijas nutapytas Gailestingumo Jėzaus paveikslas ir jo kopijos. Apsilankėme Gailestingąjo Jėzaus seserų vienuolyne, čia įsikūręs ir M. Sopočkos hospisas. Eidami iki Faustinos namelio apsilankėme Gailestingąjo Jėzaus šventovėje. Čia yra centriniame altoriuje Gailestingąjo Jėzaus paveikslas. Toliau užsukome į Šv. Ignoto bažnyčią, kurioje dirbo palaimintas M. Sopočka. Pakeliui lankėmės Šv. Jono, Šv. Mykolo ir Šv. Pranciškaus Asyžiečio -Bernardinų bažnyčiose. Dalyvavo 18.

Gegužės 10 d. Ekskursija "Imperinis Vilnius". Sužinojom daug įdomių istorijų apie miestą ir jame gyvenusius žymius žmones. Dalyvavo 32.

Gegužės 21 d. Kelionė į Širvintų kraštą. Keliavome Audronės Užpalytės, Bitučių grupės klausytojos, vaikystės vietomis. Aplankėme Kernavę, Musninkus, Čiobiškį... Edukacija Bronislovo Liubomiro Vošterio augalininkystės ūkyje Bagaslaviškyje. Dar ir šiandien skamba Bagaslaviškio ansamblio daina "NEPAMIRŠKI LIETUVA LINŲ". Dalyvavo 30.

2021-10-26 Grupės Susirinkimas. Dalyvavo 36.

2021-11-16 Ekskursija po Paplajūjos respubliką. Dalyvavo 54.

2021-11-25 Ekskursija po Žvėryną. Dalyvavo 25.

2021-11-28 Ekskursija po valdovų rūmus. Dalyvavo 40.

2021-12-02 Gimbutienės paroda istorijos namuose. Dalyvavo 21.

2021-12-16 Prakartėlių paroda. Dalyvavo 27.

2021-12-27 Ekskursija Kalėdinis Vilnius. Dalyvavo 25.

2022-01-07 Ekskursija į žibintų festivalį Pakruojo dvare. Dalyvavo 25.

2022-01-13 Ekskursija į TV bokštą. Dalyvavo 27.

2022-02-10 Ekskursija į Vilniaus miesto muziejų. Dalyvavo 24.

2022-03-14 Ekskursija į Galdiko muziejų. Dalyvavo 30.

2022-06-08 Ekskursija „Ar Lazdynuose yra riešutų?“ Pasivaikščiavimas po Lazdynus.

Grupės „Fortūna“ grupės ataskaita už 2021-2022 mokslo metus

Parengė kuratorė Milda Stanevičienė

Rugsėjis

Naujų mokslo metų pradžia, grupės susirinkimas, susipažinimas, planų aptarimas. Dalyvavo 89 pirmamečiai klausytojai. Juos pasveikino ir su Turizmo fakulteto tradicijomis bei planais supažindino dekanė Teodora Dilkienė ir prodekanai. Pakeistas grupės pavadinimas į „Fortūną“.

Spalis

Krikštynos Europos parke buvo organizuotos spalio 15 d. Švelniai dulkiant lietučiui, „Fortūna“ grupė krikštijo ir priėmė į savo būrį naujokus. Drauge su Donelaičio būrais keliavome per visus metų laikus. Šokome, dainavome, laikėme egzaminus. Teatralizuoto vaidinimo artistai buvo

nepakartojami. Tą patį mėnesį atsidėkodami Europos parkui susirinkome į dvi talkas, tvarkėme aplinką, rinkome šakas, apžiūrėjome skulptūrų parodą. Dalyvavo 24 klausytojai.

20 d. Ekskursija „Panemunės pilių keliu“. Aplankėme keturias Panemunės pilies, Jurbarko senamiestį, pasivaikščiujome garsiąja Kauno gatve, kurioje kadaise kūrėsi ne tik gyventojai bet ir prekybininkai. Čia virte virė miesto gyvenimas: veikė turgus, užėigos, amatininkų krautuvės, mezgykla, siuvykla, laikrodžių taisykla, bankai, viešbučiai, miesto rotušė, taip pat sinagoga. Aplankėme Sinagogų aikštės memorialą, kuris įamžino daugybės žydų gyvenimą Jurbarko ir tragišką bendruomenės likimą. Kelionės gidė Audronė. Dalyvavo 58 klausytojai.

24 d. Ekskursija „Meilės pėdsakai Vilniaus senamiestyje.“ Septynias meilės istorijas pasakojo „Fortūnos“ kuratorė M. Stanevičienė. Dalyvavo 25 klausytojai.

25 d. MČTAU grupė „Fortūna“ Vilniaus pilių rezervato gidės Nerilės lydimi žvalgėsi po Žemutinę pilį, sužinojo, kaip ji atsirado. Tada, pakėlę akis į Aukštutinę pilį, išgirdo apie jos paslaptis. Toliau keliavo į trečiosios Vilniaus pilies vietą - Kreivosios pilies teritoriją (dabar Kalnų parkas). Leisdami į Mažąją griovą, bandė atrasti „Atlantidą“. Daug kartų vaikščiota tomis vietomis, bet žinota nedaug. Dabar įdomaus Nerilės pasakojimo dėka praturtėjo istorinėmis žiniomis apie savo gimtojo miesto praeitį.

27 d. Grupės susirinkimas.

28 d. Talka VU Botanikos sodo Vingio skyriuje.

Lapkritis

04 d. Ekskursija „Kreivoji pilis ir Kreivasis miestas“. Aplankyta Kreivoji pilis ir Kreivasis miestas. Ekskursiją vedė rezervato tyrėjas, archeologas Stanislovas Patkauskas, kuris be galo myli savo darbą, turi daug istorinių žinių. Ekskursija turėjo užtrukti 1 val., tačiau truko 2 val., bet tikrai nepailgo. Dalyvavo 30 klausytojų.

07 d. Ekskursija „Šeškinės žydų kapinės ir Mykolo Saukos skulptūrų parkas“. Šį kartą mums buvo parinktos dvi skirtingos temos: Sudervės žydų kapinės ir Mykolo Saukos skulptūrų parkas. Pirmiausiai keliavome į kapines. Senosios Šnipiškių ir Užupio (Olandų g.) žydų kapinės sovietmečiu buvo sunaikintos. Sudervės kapinės liko vienintelės veikiančios žydų kapinės Vilniuje. Gidė mums papasakojo apie garsius žydus, susijusius su Lietuva. Vienas iš jų – XVIII a. gyvenęs išminčius Gaonas, prisidėjęs prie to, kad Vilniaus, kaip kultūros centro, vardas skambėtų visame žydiškame pasaulyje. Ekskursijos vadovė mums priminė ir patį skaudžiausią žydų istorijos tarpsnį – Holokaustą, taip pat sukrečiančią vadinamąją „vaikų akciją“, kai buvo naikinami būtent vaikai. Toliau keliavome į Mykolo Saukos (gerai žinomo dailininko Šarūno Saukos sūnaus) skulptūrų parką. Pats M. Sauka yra teigęs, kad nuošalus ir tik vietos gyventojų lankomas pušynas tarp sovietinių daugiabučių iš pirmo žvilgsnio atrodė atstumiantis, baugus, o paskui tapo labai jaukus ir egzotiškas. Tokia buvo mūsų ekskursija, kupina įspūdžių, patirčių ir emocijų. Dalyvavo 30 žmonių.

08 d. Ekskursija „Rusėnų kvartalas Vilniuje“. Susipažinome su cerkvėmis ir pravoslavų vienuolynais, tikėjimu, kultūra. Ekskursiją vedė gidė Rima. Ypač paliko įspūdį sentikių istorinis palikimas. Dalyvavo 18 klausytojų.

11 d. ir 25 d. MČTAU Turizmo fakulteto „Fortūnos“ grupės klausytojų būrelis susirinkome Katedros aikštėje prie varpinės. Miestą jau gaubė sutema, bet mes, vedami aistros pažinti, pamatyti, pajauti, leidomės į ekskursiją "Nuodėmingas Vilnius". Pasirodo, ne tik žmonės darė nuodėmes, bet ir miestas, kaip gyvas organizmas, galėjo būti nuodėmingas. Žygiuodami iš gidės Danutės pasakojimų sužinojome, kad jau prieš daugelį metų Vilniuje klestėjo prostitucija, kuo vaišindavosi mūsų kilmingieji ir vargšai, kur buvo kalėjimas, kuriame už nusikaltimus buvo kalinami ne tik vargšai, bet ir bajorai, kur buvo garsusis raudonųjų žibintų kvartalas. Daug įdomaus sužinojome apie savo nuostabaus miesto praeitį. Dalyvavo 60 klausytojų.

19 d. Spektaklio „Dabar many visai kita ugnis“ pagal S. Becketto (rež. S.Varnas) premjera. Pagrindinį – Krepo vaidmenį atliko žinomas teatro ir kino aktorius Sakalas Uždavinys. Lietuvoje ir užsienyje spektaklius statantis režisierius S. Varnas dažnai renkasi sudėtingą dramaturginę medžiagą. Šįkart centrine spektaklio ašimi tampa absurdo teatro dramaturgo S. Becketto Krepas, bandantis išsižadėti pasaulio ir meilės – įvykdyti tai, kas neįmanoma – egzistuoti be žmogiškumo ir pabėgti iš kosmoso, o tuo pačiu ir išlikti jame. Dalyvavo 34 klausytojai.

24 d. Grupės susirinkimas. Kuratorės Mildos pakviesti atėjome pasimatyti, pakalbėti, pasidžiaugti. Fakulteto prodekanė Albina ir „Fortūnos“ grupės kuratorė Milda dar kartą nuoširdžiai padėjo tiems grupės nariams, kurie karantino metu sukūrė nemaža nuostabių rankdarbių ir pateikė juos parodoje "Karantinas - buvome namie". Nedalyvavę krikštynose, bet norintys būti pilnateisiai ir oficialūs mūsų grupės nariai buvo prisaikdinti, jiems įteiktas mūsų grupės simbolis – mėlynosios skarelės. Susirinkime apžvelgti nuveikti darbai, pristatyti planuojami renginiai.

Gruodis

8 d. šaltą saulėtą susitikome prie buvusios miesto sargybinės. Gidė Danutė, vesdama Didžiosios Pohuliankos gatve, atskleidė įdomias pastatų, juos stačiusių ir juose gyvenusių žmonių istorijas. Pakeliui aplankėme S. Konarskio, 1830-1831 m. sukilimo dalyvio, atminimui pastatytą paminklinį akmenį. Buvusių Statybininkų rūmų (Vytenio g.6) vietoje XX a. pradžioje turėjo iškilti moderni ir aukšta Švč. Jėzaus Širdies bažnyčia, architekto Antano Vivulskio kūrinys. Nusileidę iki buvusių kitų miesto vartų, vėl kilome Mažąją Pohulianka. Čia sužinojome Rožių alėjos pavadinimo bei kitas istorijas. Pasigrožėję miesto panorama, praturtėję naujomis ar atgaivinę senesnes žinias nuskubėjome į šiltus namus. Dalyvavo 25 klausytojai.

18 d. ankstų rytą rinkosi Vašingtono aikštėje ir išvyko į šventinį Kauną. Pirmoji stotelė - Raudondvario dvaras (arba Raudondvario pilis), kurio istorinę praeitį ir dabartį pristatė grafienė Rozalija (personažas). Susipažinome su grafų Tiškevičių gyvenimo istorija, apsilankėme kompozitoriaus Juozo Naujaliao memorialiniame muziejuje, Vladimiro Bogatyriovo akvarelės darbų parodoje. Antroji stotelė - Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresės bažnyčia, šalia bažnyčios paminklas kompozitoriui Juozui Naujaliui, o kapinaitėse stabtelėjome prie čia dirbusio italų architekto Cezario Anichinio kapo. Trečioji stotelė - Kauno pilis, Santakos parkas, Rotušės aikštė ir požemiai. Gidas supažindino su Kauno istorine praeitimi ir svarba Lietuvai. Ketvirtoji stotelė - Kauno valstybinis muzikinis teatras. Puikiu dainavimu ir vaidyba įprasmina valdovų ir valdžios drama spektaklyje „Makbetas“ abejingų nepaliko.

21 d., sukviesti kuratorės Mildos Stanevičienės, susirinkome pabūti kartu, pasitikti šv. Kalėdas. Pripratę laiką leisti aktyviai, visi kartu puošė auditoriją, pildė atsineštomis vaišėmis stalus. Šventėje dalyvavo pakviesti svečiai: Elena Dobrovolskienė ir Aldona Ambrukaitienė. Įdomus ir išsamus Elenos pasakojimas apie papročius ir medžių reikšmes ir Aldonos poezija nuteikė šventiškai, o viktorinos priverstė gerai pasukti galvas. Visus pasveikino turizmo fakulteto dekanė Teodora Dilkienė, kuratorė Milda Stanevičienė, prodekanė Albina Varanauskienė ir palinkėjo gerų tigrų metų, šiltų Kalėdų ir puikių ateities kelionių. Šventę tęsė Etninės kultūros centro edukatorės Marija Liugienė ir Vilma Žukauskienė. Kartu giedojome kalėdinės giesmės ir klaidžiojome sudėtingais etninės kultūros labirintais. Dalyvavo 57 klausytojai.

Sausis

26 d. „Fortūnos“ grupė lankėsi Seime. Susitikome ir maloniai pabendravome su parlamentaru A. Mazuroniu. Jis atsakė į daug aktualių mums klausimų, nuteikė optimistiškai ir pozityviai. Didžiausią įspūdį paliko Seimo I-ųjų rūmų salė, kurioje buvo paskelbtas Lietuvos Nepriklausomybės atgavimo aktas. Dalyvavo 30 klausytojų.

Vasaris

Vasario 15 ir kovo 7 d. vakaras. Virtuali paskaita „Gediminas ir gediminaičiai“ buvo tokia įdomi, kad nė nepajutome greitai bėgančio laiko. Lektorė Nerilė Urbonaitė, Vilniaus pilių valstybinio

kultūrinio rezervato direktorijos edukacinių programų koordinatorė, stebino savo žiniomis ir kompetencija, žavėjo iškalbingumu ir maloniu bendravimu. Buvo prisijungę 150 klausytojų.

Kovas

5 d. „Fortūna“ apsilankė į kvėpiančioje ir magiškoje dailininko A. Galdiko paveikslų parodoje. Muziejus privatus, bet mus, studijuojančius senjorus, priėmė nuoširdžiai ir be jokio užmokesčio. Gidė leva sujaudino ir palietė mūsų širdis pasakojimu apie nepaprastą menininko likimą. Išėjome palydėti gilaus dailininko atodūsiu: „Paveikslas - tai poema be žodžių“. Dalyvavo 12 klausytojų.

30 d. „Fortūnos“ grupė pakvietė Turizmo fakulteto klausytojus į „Laimės dieną“ Kaune. Autobuse kelionės dalyviai deklamavo nuostabius Salomėjos Nėries eilėraščius, dalinosi žiniomis apie sudėtingą ir trumpą poetės gyvenimą. Palemone S. Nėries muziejuje susipažinome su dviejų kūrėjų - poetės Salomėjos Bučinskaitės- Bučienės ir skulptoriaus Bernardo Bučo namais. Pažintį su Kauno „perlais“ tęsėme Lietuvos banke. 100 metų jubiliejų minintis bankas, jo istorija, unikalus pastatas – ne tik Lietuvos centrinės bankininkystės ištakų simbolis, tačiau ir savo interjeru išsiskiriantis objektas. Aplankėme Maironio lietuvių literatūros muziejų. Čia prisilietėme ir pajutome lietuviškos literatūros istoriją. Akis džiugino prabangūs laikrodžiai, paveikslai ir skulptūros. Vakarop susitikime su Kauno TAU rektore Nijole Večkienė, muzikos ir teatro vadovu Arūnu Geniu bei kitais dalyviais, susipažinome su universiteto veiklomis. Dalyvavo 58 turistai.

Balandis

13 d. Ekskursija „Adomas Mickevičius Vilniuje“. Pasakojo ir lydėjo gidas Andrius Pavelko. Šiame mieste poetas praleido devynerius gražiausius savo gyvenimo metus. Ekskursijoje artimiau pažinome Adomą Mickevičių: aplankėme vietas, kuriose jis gyveno, kur mėgo lankytis, kur buvo išleista jo pirmoji knyga, kur kalėjo ir pan. Išgirdome apie moterų ir jo draugų įtaką, aplinką, nuotykius, patirtus šiame mieste. Dalyvavo 14 žmonių.

Gegužė

9 d. Susirinkome pasivaikščioti po Vilnių ir paklausti „Fortūnos“ kuratorės Mildos pasakojimų apie kilnią ir nelabai kilnią meilę. Būdami prie Valdovų rūmų išgirdome įstabią Barboros Radvilaitės ir Žygimanto Augusto meilės istoriją. Antra stotelė Didžiojoje gatvėje prie Franko namo. XIX a. jame gyveno Vilniaus universiteto profesorius ir daktaras Jozefas Frankas su žmona Kristina - buvusia Vienos dainininke. Frankų namai buvo menininkų ir aristokratų traukos vieta. Daktaras su žmona organizavo operų pasirodymus, iš kurių gautą pelną skyrė labdaros organizacijoms. Tai ne tik Frankų meilės istorija, bet ir meilė kitiems žmonėms. Prie Chodkevičių rūmų išgirdome Sofijos Olelkaitės ir Jonušo Radvilos tikrai ne meilės istoriją, o karu vos nepasibaigusias vedybas. Pacų rūmai mena neįtikėtiną Sofijos Tyzenhauzaitės ir Rusijos caro Aleksandro I susitikimo ir draugystės istoriją. Penktas sustojimas prie Vokiečių gatvės pabaigoje, prie Miulerio namo. Jame kartą netikėtai apsilankęs kunigaikštis Platonas Zubovas sutiko iš neturtingos šeimos kilusią Teklę Valentinovičiūtę, kurių vedybų istorija išgarsėjo visame krašte. Prie Vilniaus gatvės 41 numeriu pažymėto pastato (dabar Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejus) sužinojome apie Pranciškos Uršulės Radvilienės ir Mykolo Kazimiero Radvilos meilę, Pranciškos Uršulės teatrą, įsteigtą Nesvyžiuje, apie jos 1000 parašytų eiliuotų meilės laiškus. Dalyvavo 18 klausytojų.

18 d. Kelionė po Adomo Mickevičiaus keliais Aukštadvaryje. Literatūrinė improvizacija prie senojo Adomo Mickevičiaus ažuolo. Mus pasitiko ir lydėjo Aukštadvario regioninio parko lankytojų centro gidė Ema. Drauge kopėme į piliakalnius, aplankėme garsiąją Velnio duobę, grožėjomės pievomis ir ežerais. Šiltai buvome sutikti ir labai skaniai pavaišinti Aukštadvario senjorų. Jie pristatė vietinį paveldą - ypatingo recepto kokorus ir penkialapį. Kelionę užbaigėme ant Angelų kalvos. Dalyvavo 58 turistai.

Birželis

8 d. Kelionė „Mano vaikystės miestas – Širvintos“. Kelionė į Širvintas buvo kupina įspūdžių ir emocijų. Pirmiausia aplankėme rašytojo I. Šeiniaus paminklą, išgirdome apie jo gyvenimą ir kūrybą. Vėliau susitikome su Širvintų TAU senjorais, maloniai pabendravome, pasidalijome

patirtimi. Nuvykę į žirgyną dalyvavome edukaciniame užsiėmime, pasigrožėjome žirgais. Skulptūromis nustebino parkas „Briedžių takas“, gėlynai, fontanai. Po pietų kavinėje „Terasa“ susitikome su mere Ž. Pinskiuviene, padėkojome už išpuoselėtas Širvintas. Kelionę baigėme bendra malda Širvintų bažnyčioje drauge su klebonu Leonu. Dalyvavo 51 klausytojas.

„Nepasėdų“ grupės ataskaita už 2021 -2022 mokslo metus

Parengė kuratorė Danutė Ona Mateikienė

Per mokslo metus buvo organizuoti 45 renginiai, dalyvavo 1135 ir 207 klausėsi nuotolinių paskaitų iš jų

1. Suorganizuotos 4 ekskursinės kelionės:

* Molėtai - Mindūnai – Labanoras – Ladakalnis – Ginučių malūnas - Stripeikių bitininkystės muziejus – Rojus – A. Hrebnickio muziejus – Visaginas – Visagino atominė elektrinė „AE“. Keliaudami senuoju keliu pro Giedraičius ir Luokesų gyvenvietę, atvykome į Molėtus. Pasivaikščiujome prie Pastovio ežero įkurtame skulptūrų parke, apžiūrėjome ten stovinčias skulptūras ir įlipę į apžvalgos aikštelę, vadinama Titaniku, pasigrožėjome nuostabiais ežero ir gamtos vaizdais. Nepamiršome apsiauti žvejo batus ir užmesti meškerės, juk Molėtai - žvejų mėgstamas miestas. Įkopę į 36 m aukščio Mindūnų apžvalgos bokštą, grožėjomės Labanoro regioninio parko kraštovaizdžio įvairove, miškingų kalvų apsupta Baltųjų ir Juodųjų Lakajų ežerų panorama. Pabuvojome po gaisro atstatytoje Labanoro Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje. Net iš sudegusios senosios bažnyčios pelenų buvo surinktos vinys, iš kurių sukurti Stacijų paveikslai puošia naująją bažnyčią. Įspūdingi ir paveikslai, sukurti iš sudegusių arnotų ir kitų bažnytinių drabužių. Pasigrožėjome ir pasidžiaugėme, kad geranoriškų parapiljiečių pagalba bažnyčia buvo atstatyta ir įrengta per labai trumpą laiką - mažiau nei per dvejus metus. Nešdami po mažą akmenėlį, užkopėme ir į 176 m aukščio Ladakalnį, nuo kurio atsivėrė nepakartojama 6 ežerų krašto panorama. Pabuvojome ir prie Ginučių malūno, pastatyto ant Srovės upelio. Pabraidę ir pabaidę ten plaukiojančius vėžius, apsilankėme Stripeikių kaime, kuris pirmąsyk paminėtas Livonijos kronikose 1357 m. Čia įrengtas bitininkystės muziejus. Apžiūrėję eksponatus, susipažinę su šio krašto bitininkystės pradžia ir jos vystymusi, pasmalžiavę medaus ir kanapių arbatos, iškeliavome į Rojų. Apsilankėme Adomo Hrebnickio memorialiniame muziejuje, susipažinome su Lietuvos sodininkystės pomologo gyvenimo istorija ir darbais, pasigrožėjome atsiveriančiais vaizdais į aplink tyvuliuojančius tvenkinius ir šimtamečius vaismedžius. Toliau mūsų kelionė vedė į Visaginą - gyvenvietę, kuri 1975 m. buvo specialiai įkurta Ignalinos atominės elektrinės (IAE) darbuotojams. Šioje atominėje elektrinėje buvo pastatytas paties didžiausio galingumo uraninis - grafitinis reaktorius. Elektrinės veikla baigėsi 2009 m. gruodžio 31 d. Pabuvoję Ignalinos atominės elektrinės valdymo skydo simulatoriuje, pasidžiaugėme, kad elektrinė buvo saugi, nes elektrinėje buvo įrengta daugiapakopė technologinių įrenginių apsauga, dirbo atsakingi ir didelę patirtį turintys žmonės. Supratome, kokio proto, įgūdžių ir atsakomybės buvo žmonės, dirbę šioje atominėje elektrinėje.

* Po Aukštaitijos dvarus: Veriovkinos – Salų – Rokiškio - Ilzenbergo dvarai ir Šeiminyškių konglomeratą. Sužavėjo gerai prižiūrimi Rokiškio ir Ilzenbergo dvarai, nepaprastai didelį įspūdį paliko Šeiminyškių atodanga su masyvaus dydžio iš molio, žvyro ir smulkių akmenukų susiformavusia konglomerato uola, primenančia užsienyje matytus kalnus.

* Po Alytų ir Alytaus kraštą. Apsilankėme Žuvinte, Simne, Alytuje ir Butrimonyse. Žuvinto rezervate, kuris įsteigtas gamtininko prof. Tado Ivanausko iniciatyva, apžiūrėjome įrengtą ekspoziciją, teleskopais ir žiūronais stebėjome gulbių, ančių ir kirų būrius, o vaikščiodami pažintiniu taku - grožėjomės vaizdais ir užburiančiais paukščių garsais. Apsilankę Simne, įsikūrusiame prie Simno ir Gilučio ežerų, pamatėme paminklą, skirtą po pasaulį išblaškiusiems Simno krašto vaikams (aut. A. Kmieliauskas) ir apsilankėme įspūdingo grožio Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčioje, kuri buvo pastatyta 1520 m. Daugkartinis „Aukšinio proto“ dalyvis gidas Vidmantas supažindino mus su Alytaus miesto istorija, pravedė ekskursiją po miestą ir Alytaus kraštotyros muziejų, aplankėme žuvusio karininko Juozapavičiaus kapą, nuostabią menų kalvę Alytaus meno mokykloje

ir Sinagogą. Pasigrožėjome aukščiausiu Lietuvoje Baltosios rožės pėsčiųjų tiltu ir užkopėme į Alytaus piliakalnį, nuo kurio atsiveria puikūs vaizdai. Paragavome ir šiam kraštui būdingų dzūkikiškų bandų ir naminės giros. Aplankėme Butrimonis - miestelį, kuris mena Vytauto Didžiojo laikus, kai XIV–XV a. sandūroje čia buvo apgyvendinti totoriai. Miestelis yra išskirtinis ir vienintelis toks Lietuvoje: jį puošia trikampė aikštė, simbolizuojanti čia gyvenusių trijų tautų- totorių, lietuvių ir žydų likimus bei stiklinis sūkurinis fontanas. Čia gimė JAV moterų krepšinio pradininkė Senda Berenson Abbott (1868–1954), 1985 m. įtraukta į Krepšinio šlovės muziejų. Jai atminti pastatyta skulptoriaus Nerijaus Ermino sukurta bronzinė skulptūra, vaizduojanti ją tokio amžiaus, kokia būdama Senda išvyko iš Lietuvos.

* Po Kupiškio kraštą, aplankant Palėvenės dominikonų vienuolyną ir Šv. Domininko bažnyčią, Komarų dvarą, A. Petrausko muziejų, Kupiškį, Adomynės dvarą, Ukmergę. Kelionės metu mus ypač sužavėjo įspūdingo grožio Palėvenės Šv. Domininko bažnyčia, tvarkomas Komarų dvaras ir jau sutvarkytas parkas, kuriame auga šimtametės liepos, beržai, kanadiniai klevai, Sibiro maumedis, eglės, pušys, baltosios tuopos ir kurilinis maumedis, tai vienas iš Lietuvoje augančių dviejų šios rūšies maumedžių. O Komarų dvaro ir savo giminės istoriją mums nuoširdžiai papasakojo šio dvaro palikuonė Nijolė Marija Milaknienė. Nustebino vietinio Uoginių kaimo gyventojų Adomo Petrausko, įkurtas muziejus. Šis šviesuolis visą gyvenimą savo sodyboje kaupė etnografines senienes ir gamtos kūrinius, tokius, kaip kelmiai bei akmenys. Muziejininko sodyboje pastatytas originalus pastatas- bokštas, kuriame nuolat rengiamos ir keičiamos parodos, o nuo 2015 m. šioje sodyboje pastatytas ir veikia Uoginių amatų centras. Pabuvojome ir prie Kupiškio marių. Pažintį su Kupiškio kraštu baigėme Adomynėje. Apžiūrėjome ir sužinojome Adomynės dvaro istoriją, apsilankėme Švč. Mergelės Marijos bažnyčioje, pastatytoje 1803 m. O kaip be kupiškėnų krašto dainų, sakmių ir šokių bei jų šiltų kulinarinio paveldo Adomynės „pagrabinių“ bandelių ir dvariškių viralo? Paragavome, patiko. Adomynės dvare „Nepasėdos“ sėkmingai užbaigė šiuos mokslo metus, „išlaikė kurso egzaminus“ ir buvo perkelti toliau tęsti mokslus MČTAU. Kelionę į namus tęsėme per Svėdasus, kur gyveno ir dirbo Juozas Tumas Vaižgantas ir Anykščius. Ekskursinę kelionę baigėme Ukmergėje, užkopdami į Piliakalnį, ant kurio stovėjo Vilkmėgės pilis.

2. Suorganizuota 15 ekskursijų po Vilniaus miestą ir atskirus jo rajonus, tai „Trys Vilniaus pilys“, „Moteriškos skulptūros“, „Čiurlionio gatve link Vingio parko“, „Paupio rajonas“, „Impertinis Vilnius I ir II dalys“, „Naujamiestis“, „Grigiškės“, „Gyvi vandenys. Vienos upės istorija“, „500 m. Vilniaus sienai“, „Trakų Vokė“, „Aplink M.K.Čiurlionio gatvę“ ir kt. Ypač sužavėjo Vilniaus pilių kultūrinio rezervato direktorijos edukologės vesta ekskursija „Trys Vilniaus pilys“. Neišdildomą įspūdį paliko apsilankymas Trakų Vokės Kopyčioje ir dvare, o kiek daug sužinojome apsilankydami Grigiškėse - mieste, priklausančiam Vilniaus miestui. Įdomu buvo sužinoti apie Imperinį Vilnių ir to laikmečio vilniečių pramogas bei kasdienybę, pabuvoti pirmoje Vilniaus m. vandenvietėje, pakeliauti M. K. Čiurlionio gatve, keliaujant pamatyti kitokį Naujamiestį ir naująjį Paupio rajoną bei kokios Moteriškos skulptūros puošia Vilnių? Daug puikių ekskursijų, keliaukime, žvalgykimės ir grožėkimės!

3. Aplankėme 10 muziejų, o viename iš jų - Adomo Galdiko muziejuje pabuvojome net 5 kartus. Tai vienas žymiausių lietuvių dailininkų po M. K. Čiurlionio. Susipažinome su šio žymaus dailininko asmeniniu gyvenimu ir jo kūryba. Daug įdomaus pamatėme ir sužinojome apsilankę Kulinarinio paveldo muziejuje; o kiek mineralų ir kokie dydžio mamutą pamatėme Geologijos muziejuje? Pabuvojome Katedros naujai atidarytose kopyčiose ir požemiuose, o dar aplankytos parodos V. Kasiulio dailės muziejuje, Paveikslų galerijoje, Radvilų rūmuose, Istorijų namuose, Bažnytinio paveldo muziejuje ir t.t.

4. Organizuotos 2 nuotolinės paskaitos, tai „Karalaitis Kazimieras“ ir „Ką mena Vilniaus pilys“, kurias mums skaitė Vilniaus pilių kultūrinio rezervato direktorijos edukologė. Šias paskaitas galėjo klausyti ne tik Vilniaus, bet ir kitų miestų MČTAU klausytojai.

5. O kaip be šventinių ir edukacinių užsiėmimų? Susipažinome ir išbandėme su grafikos technika, artima tapybai atlikimu – monotipija. Šie užsiėmimai vyko net du kartus. Labai visiems patiko ir pavyko organizuoti: „Kalėdinė vakaronė“, „Kai gražu, skaniau“ bei paskaita „Žmogaus gyvenimas

kaip medis“. Susirinkę prie paruošto ir papuošto stalo, „Kalėdinės vakaronės“ metu prisiminėme, kas yra Adventas ir kokios Advento svarbiausios tradicijos. Vakaronės metu vyko įvairūs žaidimai, keitimasis dovanomis, smagus ir malonus bendravimas. Edukacinio užsiėmimo „Kai gražu, skaniau“ metu mokėmės spalvotų popierinių servetėlių lankstymo ir išdėliojimo būdų, kurios tapo „kiškio ausimis“, „drakonais“, „purienomis“, „bokštais“, „sniego gniūžtėmis“ ir įdėklais stalo įrankiams sudėti. Užsiėmimo metu aptarėme ir įvairius maisto ruošimo, papuošimo bei pateikimo variantus, todėl mūsų suruoštas ir padengtas stolas atrodė puikiai. Buvo gražu, akivaizdu ir skanu! O susėdus prie šventiškai papuošto ir paruošto stalo, buvo gera proga pasveikinti ir mūsų grupės Jubilates, kurios buvo papuoštos iš popierinių servetėlių pagamintais „karoliais“ ir įteikti sveikinimo raštai su karpiniais. Nepamiršome pasveikinti ir Vilniaus su 699-uoju gimtadieniu. Bendravome, vaišinomės, dalinomės maisto gaminių receptais, klausėmės įvairių istorijų ir nutikimų. Šauniai, su dainomis vyko edukacinė paskaita „Žmogaus gyvenimas kaip medis“:

Žmogus nuo seno yra susijęs su medžiu ir žmogaus gyvenimas kaip medis.

Jo žiedams reikia saulės, jo šaknims- tyro vandens,

Jo šakoms- žvaigždžių, į kurias jos galėtų stiebtis.

Daug sužinojome apie medžių paskirtį, jų ypatybes ir naudą žmogui, susipažinome su medžių horoskopu, kurį parašė Eugenija Šimkūnaitė. Sužinojome, kad medžiai taip pat kalba ir kokia ta jų kalba. Medžiai dažnai naudojami ir kūryboje bei tautosakoje. O kiek daug dainų ir eilių apie juos sukūrta! Perskyrus klausytojus į dvi dalis ir surengus dainų lenktynes, paaiškėjo, kiek daug dainų apie medžius mes prisimename ir žinome. Jos auditorijoje ilgai dar skambėjo, o po sudainuotų dainų saulėta diena tapo dar šviesesnė!

6. Ypač didelio susidomėjimo sulaukė paroda „Karantinas - buvome namie“. Paskelbus karantiną Lietuvoje, negalėjome susitikti ekskursijose, parodose, betarpiškai bendrauti, o taip to norėjosi. Norėjosi sužinoti, kaip jaučiasi grupės klausytojai ir ką jie veikia. Paprasčiau jų parašyti: ką veikia, ar dalyvauja nuotoliniuose mokymuose, kuriuos organizuoja „Senjorų avilys“, muziejai ir kitos institucijos? O gal piešia, mezga, siuva, skaito, o gal ką nors skanaus gamina? Pasidalinau savo veikla, kad bandau kurti floristinius atvirukus ir paveikslėlius. Taip sužinojau, kad ir kitos grupės narės mezga, siuva, neria riešines, siuvinėja, neria ir velia, gamina papuošalus, piešia ir t. t. Taip ir kilo mintis surengti darbų, sukurtų karantino sąlygomis, parodą, kurią buvo numatyta organizuoti tik „Nepasėdų“ grupės nariams. Sulaukus dekanės Teodoros pritarimo ir padėkos už šią idėją, buvo nutarta šią parodą organizuoti viso Turizmo fakulteto mastu. Karantinas tęsėsi, o parodos vis negalėjome organizuoti. Pandeminė situacija neleido jos surengti pavasarį, o vasara - atostogų metas. Tad labai apsidžiaugėme, kad atsirado galimybė šią parodą organizuoti lapkričio 16–18 dienomis. Parodoje „Karantinas – buvome namie“ dalyvavo 43 Turizmo fakulteto klausytojai, tai parodė, kokie mes esame išradingi, kūrybingi ir originalūs. Sukurtais darbais: juvelyriniais, mediniais, veltais, odiniais papuošalais, siuvinėtais, floristiniais, pieštais ir tapytais paveikslais, dekupažo, origamio, veltais, nertais, siuvinėtais ir megztais gaminiais, sukurtais mediniais indais, dekoruotais akmenėliais ir kriauklėmis ir t.t. galėjo pasigrožėti visi MČTAU klausytojai. Darbų buvo gausu, netrūko ir parodos lankytojų – MČTAU klausytojų. Visi savo darbus eksponavę dalyviai buvo apdovanoti MČTAU Turizmo fakulteto padėkos raštais ir mažomis smulkmenomis.

7. Labai įdomiai buvo organizuota Turizmo fakulteto šventė „Jaunatviška branda - gyvenimo receptai“, kurioje dalyvavo net 38 „Nepasėdų“ grupės klausytojai.

8. Rudenį ir pavasarį 22 grupės klausytojai dalyvavo talkoje VU Vingio parko botanikos sode.

Grupės „Šalavijai“ ataskaita už 2021-2022 mokslo metus

Parengė kuratorė Virginija Keršulytė

Per mokslo metus buvo organizuota 20 renginių, iš jų klausytojams labiausiai patikusios ekskursijos bei kiti renginiai:

Lapkričio 15 d. – ekskursija į žydų (Sudervės) kapines Tai trečiosios ir vienintelės veikiančios žydų kapinės Vilniuje. Kapinių istorija prasidėjo 1935 metais, kai žydų bendruomenė vedė derybas su turtingais Vilniaus žemvaldžiais Pimonovais dėl žemės sklypo Dembuvkos (Dembówka) kaime pirkimo. Iš viso nupirkta 22 ha plotas, kad kapinės įgautų keturkampę formą, kuri buvo padalinta kvartalais ir apjuosta betonine tvora. 1941 m. čia buvo laidojami mirę Vilniaus geto kaliniai. Po Antrojo pasaulinio karo miesto valdžia dalį kapinių atidavė katalikams, o atitaras tarp skirtingų religijų kapų atsirado tik 1997 m. Kapinėse yra atminimo maldos (Kadišo) akmuo, perkeltas iš Užupio kapinių, Vilniaus Gaono antkapis, perneštas iš Senujų kapinių, iš Užupio kapinių perkelti Cemacho Šabado, jo sūnaus ir žmonos palaikai, paminklai-kenotafai geto pasipriešinimo organizacijos dalyviams. Dalyvavo 20 klausytojų.

Lapkričio 25 d. – ekskursija „Vilniečių istorijos ir pramogos XIX am. pab. – XX am. pr.“ Kalbėdami apie XIX – XX amžiaus vilniečių gyvenimą dažnai vartojame žodį „naujovė“ – pirmieji dujiniai žibintai Vilniaus gatvėse, pirmosios didelės gamyklos, geležinkelis bei viešasis miesto transportas – arklių tramvajus ir t.t. Ekskursijos metu sužinysime, kur vyko pirmieji kino seansai, profesionalių cirko artistų pasirodymai, kaip vyko pirmosios fotosesijos, kur buvo pirmasis Vilniaus bulvaras bei miesto fontanas, kokias pramogas mėgo to meto aukštuomenė. Eidami Vilniaus gatvėmis pasigrožysime XIX amžiaus architektūra – istorizmo bei modernio stiliaus pastatais. Dalyvavo 27.

Balandžio 25 d. - pasivaikščiavimas po Rūdninkų priemiestį Kelis šimtus metų už Rūdninkų vartų veikė arklių ir javų turgūs. Tai lėmė priemiesčio amatininkų verslus: siūti pakinktus, kalti pasagas, užsiimti arklių kaustymu, vežimų remontu, laikyti karčiamas, užteigti namus. Priemiestyje gyveno ne tik kalviai, batsiuviai, mūrininkai, skerdėjai, kailiadirbiai, malūnininkai, bet ir siuvėjai, spaustuvininkai, knygrišiai. Apie du verslus kalba ir išlikę Raugyklos bei Kruopų gatvių pavadinimai. Daug įtakos turėjo netoli atsiradusi geležinkelio stotis. Senus priemiesčio sklypus supirkę turtingi verslininkai žydai čia statėsi vadinamuosius „pelningus“ (nuomojamų butų) namus. Dalyvavo 15.

- 09-14 Grupės susirinkimas. (Dalyvavo 17).
- 09-24 Ekskursija po miesto gynybinę sieną (10).
- 09-27 Ekskursija „Kur prasideda Antakalnis“ (21).
- 10-06 Ekskursija „Imperinis Vilnius“ (23).
- 10-18 Ekskursija „Pamirštos Antakalnio istorijos (14).
- 10-26 Ekskursija į Rasų kapines (13).
- 11-09 „Šalavijų“ grupės susirinkimas (16).
- 11-15 12-09 Ekskursija į Istorijų namus (6).
- 12-21 Prieškalėdinis suėjimas (21).
- 01-12 Seansas planetariume „Žvaigždėtas dangus“(16).
- 01-27 Ekskursija į Lietuvos kulinarinio paveldo muziejų (8).
- 02-10 Ekskursija į B. Grincevičiūtės memorialinį butą-muziejų „Beatričės namai“ (6).
- 03-02 Ekskursija į Lietuvos teatro, muzikos ir kino muziejų (12).
- 03-24 Ekskursija „Garsios Lietuvos moterys ir jų meilės istorijos“ (17).
- 04-11 Ekskursija „M. K. Čiurlionio g. iki Vingio parko“ (16).
- 04-19 Ekskursija į A. Galdiko muziejų (10).
- 05-16 Pasivaikščiavimas po Lazdynus (7).

Grypės „Vėtrungė“ ataskaita už 2021-2022 mokslo metus

Parengė kuratorė Elvyra Giliasevičienė

Per mokslo metus buvo organizuoti 27 renginiai, dalyvavo 359 klausytojai. Daugelis aktyviai dalyvavo, bet buvo ir tokių, kurie nelankė. Nemažai klausėsi nuotolinių paskaitų.

Spalis

14 d. Jau rudenėjant vykome kelionėn į Alytaus kraštą. Pirmiausia aplankyta Simno Švč. Mergelės Marijos ėmimo į dangų bažnyčia, toliau vykome į Žuvinto lankytojų centrą (ekskursija po centrą su vietine gide), toliau iš bokštelių stebėjome dar neišskridusius paukščius ir vykome į Alytų. Ekskursija po Alytaus miestą, užlipome ant Alytaus piliakalnio, iš kurio atsiveria nuostabių Nemuno ir aplinkiniai vaizdai, praėjome gražiuoju Baltosios rožės tiltu (į kurį ne visiems pavyko lengvai pasikelti). Ir pagaliau Alytaus kraštotyros muziejus, kuriame vietiniai gidai išsamiai papasakojo apie krašto istoriją ir netgi pravedė edukaciją. O viską vainikavo ekskursija į Šaltalankių ūkį, kur susipažinome ne tik kaip reikia užauginti šaltalankių sveikas uogas, bet degustavome ir įsigijome ūkio gaminių.

27 d. Naujų mokslo metų pradžios grupės susirinkimas, susipažinimas, planų aptarimas, rekomendacija į planą pasiūlyti naujų veiklų, kurių neįtraukė kuratorė. Prodekanė Albina informavo, kad sujungus buv. I ir II grupes į vieną. Grupė pasirinko „Vėtrungės“ pavadinimą. Taip pat kalbėjo kuratorė Elvyra, jos pavaduotoja Lida.

Lapkritis

11 ir 12 d. Ekskursija po Vilniaus pilis (dėl didelio susidomėjusių skaičiaus ekskursija vyko 2 dienas). Apsižvalgę po Žemutinę pilį, pakėlėme akis į Aukštutinę pilį, keliavome į trečiosios Vilniaus pilies vietą – Kreivosios pilies teritoriją (dabar Kalnų parkas). Atradę "Atlantidą", leidomės ir Didžiąja griova. Ach, buvo faina.... Tik susikabinę sugebėjome nusileisti...

Taigi, tokioje atrodo visiems „pažįstamoje“ teritorijoje, atradome vietas, kuriose dar nebuvo ir išgirdome istorinį pasakojimą, kurio nebuvo girdėję. Ledynmečio suformuotas kalvynas, priešistorinio Vilniaus pradžia ir pirmojo Vilniaus miegamojo rajono – Kreivojo miesto ir čia stovėjusios Kreivosios pilies – teritorija. Ekskursiją pravedė Nerilė Urbonaitė, Vilniaus pilių valstybinio kultūrinio rezervato direktorijos edukacinių programų koordinatore.

25 d. Vadovaujant gidui Raimundui ėjome Didžiosios Pohuliankos gatve, apžiūrint įdomius pastatus, klausėmės apie juos stačiusius ir juose gyvenusius žmones. Pakeliui aplankėme S. Konarskio, 1830-1831 m. sukilimo dalyvio, atminimui pastatytą paminklinį akmenį. Buvusių Statybininkų rūmų (Vytenio g. 6) vietoje XX a. pradžioje turėjusią iškilti architekto Antano Vivulskio kūrinį Švč. Jėzaus Širdies bažnyčią. Nusileidę iki buvusių kitų miesto vartų, vėl kilome Mažąja Pohulianka. Čia sužinojome Rožių alėjos pavadinimo bei kitas istorijas. Pasigrožėję miesto panorama skubėjome puodeliui karštos arbatos.

26 d. Ekskursija į Nacionalinę filharmoniją. Ilgametė Nacionalinės filharmonijos darbuotoja Janina Pranaitytė, tai žmogus legenda, pažįstantis visas, net menkiausias šio pastato kerteles, papasakojo ne tik apie tai, kad Filharmonija įkurta 1940 m. ir tai, kad tai didžiausia šalies koncertinė įstaiga, bet ir apie tai kiek šis istorinis pastatas mena per visą laikotarpį... Ekskursijos metu šiltais plojimais sutikome generalinėje repeticijoje atliekamą F. J. Haidno simfoniją „Meška“, kurią atliko Lietuvos kamerinis orkestras, diriguojamas Vilmanto Kaliūno, bet ir apsilankėme užkulisiuose bei stebėjome premjeros repeticiją.

28 d. Ekskursija į Nacionalinį muziejų LDK Valdovų rūmus, aplankant naujai atidarytas rūmų erdves ir parodas. Ekskursiją pravedė ten dirbanti ilgametė gidė Irena. Antrą dešimtmetįje veikiančiuose Valdovų rūmuose esame buvę ne kartą, bet juk ten kiekvieną kartą galima atrasti naują eksponatą ar ekskursiją. O gidė Irena supažindino ne tik su Lietuvos ir Lenkijos valdovais, bet praėjome visus maršrutus. Susipažinome su Lietuvos didžiųjų kunigaikščių rezidencijos

stilistinė raida vėlyvosios Gotikos, Renesanso ir ankstyvojo Baroko epochose bei rūmų gyvenimo aplinka, patalpų istorinė paskirtimi ir kt! Žinau, buvome ir būsimė ten dar ne kartą....

Gruodis

11 d. Ekskursija į Raudondvario dvarą ir į Kauną. Net visą naktį į langą barbenės lietus, nei tirštas rūkas nesugadino nuotaikos vykstant į prieškalėdinį Kauną. Kelionė vyksta, juk mums nesvarbus nei lietus, nei ledas ar slidus kelias. Atvykstame. Raudondvario dvare pasitikusi ponija Rozalija iš karto nustebino gražiausiu pasakojimu apie visa dvarą ir jo istoriją. Išpuoštoje dvaro oranžerijoje ragavome nuostabaus pyrago su kava ir klausėmės Rozalijos pasakojimo, kaip anksčiau dvare buvo švenčiamos Kalėdos. O kokios ten vyksta dailininkų parodos, ne vieną jų aplankėme. Toliau vykome į ekskursiją Kauno Rotušėn, ekskursiją vedė Rotušės gidas. Susipažinome su gražiąja Kauno eglute, Toliau kelione į Laisvės alėją ir pagaliau linksmas spektaklis Nacionaliniame dramos teatre. Lankėme nuotaikingą spektaklį „Aš – Moljeras“.

14 ir 30 d. ir 2022 m. sausio 21 d. (dėl didelio norinčiųjų dalyvauti sk. teko keliauti 3 kartus) Neblėstančius įspūdžius paliko apsilankymas Nacionaliniame operos ir baletų teatre. Ekskursijos metu buvo aplankytos paslaptingos scenos durys, už kurių atsivėrė mums nepažįstama technika, dekoracijų dirbtuvės, buvome supažindinti su aktorių rūbais ir kt., aplankytos visos teatro kertelės. Už ekskursiją dėkojome gidei ir teatro choro dalyvei Ingai. O kaip šiame teatre be karšto šokolado! Jis buvo toks pat skanus, kaip prieš 40 m. (bet gamintojų paslapčių, deja, niekas neišduoda).

17 ir 28 d. Ekskursija po šventinį Vilnių. Ekskursiją pradėjome Vilniaus širdyje, Katedros aikštėje prie prakartėlės, Prisiminėme kur ir kada buvo papuošta pirmoji Kalėdinė eglė, kad kurios šalys iki šiol jų nepuošia per Kalėdas, nes ten pagrindinė yra trijų Karalių šventė ir dovanas neša Karaliai. Pasiklausėme kaip šventė ir ką valgė kunigaikščiai Radvilos Kalėdų dieną. Prie Tiškevičių rūmų išgirdome pasakojimą apie tai, kaip Tiškevičiai ruošėsi Kalėdoms ir jų pagrindinius valgius. Taip pat aplankėme M. K. Čiurlionio namus. Koks gražus ir kaip gražiai pasipuošęs mūsų Vilnius: kokios gražios Didžioji, Pilies, Stiklių gatvės ir visas miestas. Pakeliavę po šventinį Vilnių ir sušalę skubėjome puodeliui arbatos.

Sausis

14 d. kelionė per Panevėžį į Žibintų festivalį Pakruojo dvare „Stebuklų šalyje“. Panevėžyje ekskursiją po miestą mums pravedė Panevėžio TAU rektorė Zita Kazlauskienė, vėliau vyko susitikimas su Panevėžio TAU studentais, klausėmės jų nuostabių dainų, keitėmės dovanėlėmis ir vaišinėjomės prie šventinio stalo. Toliau - ekskursija po Pakruojo m. ir pagaliau į gana išsiplėtusią Stebuklų šalį. Grįžome visiškai nepavargę, bet prisisėmę naujų įspūdžių.

18-19 d. ekskursija su gidu Raimundu po Itališką baroką Vilniuje. Po Maskvos antpuolio, XVII a. gale Vilniuje vėl suklestėjo „palocių“ statyba. Lietuvos didikai stengėsi atstatyti tai, kas buvo sugriauta per karo metus, o tuo pačiu siekė įkūnyti tą polinkį prie didingo puošnumo ir tuos pačius užsimojimus, kurie atitiko subrendusiojo baroko dvasią. Būdingu tų siekimų paminklu buvo Šv. Petro ir Povilo bažnyčia Antakalnyje. Tai viena gražiausių bažnyčių pasaulyje. Dabartinį bažnyčia šioje vietoje – trečioji, pastatyta etmono Mykolo Kazimiero Paco. Mykolas Pacas iškėlė čia Šv. Petro ir Povilo bažnyčią, nelyginant savo grandiozinį mauzoliejų. O ekskursiją baigėme apžiūrėdami kaip atrodo „Japoniškas sodas“ žiemą, nusileidę prie Neries nuėjome iki išpuoselėto sodelio kalno šlaite. Čia, įsispraudęs tarp Vatikano ambasados ir naujų daugiabučių kvartalo Japoniškas sodas „Sei Shin En“. „Tyros širdies“ – taip lietuviškai skamba jo pavadinimas. Sodas atitinka pagrindinius Japonų estetinius principus, kurie yra – sezoniškumas, paprastumas, harmoningas, natūralus suderinamumas su aplinka, pagarba vandeniui, medžiui, akmeniui... Išvydome kaip žiemą atrodo šaltinis, kuris teka po žeme iš Kalnų parko.

19 ir 21 d. Ekskursija į Bažnytinio paveldo muziejų. Aplankėme muziejuje vykusią tarptautinę parodą „Štai žvaigždė! Gimimo scena: nuo Alpių kalnų iki Baltijos jūros“. Susipažinome su gražiausiu šv. Kalėdų papročiu – prakartėlių kūrimu. Bažnytinio paveldo muziejaus ir Freisingo Diecezinio muziejaus (Bavarija, Vokietija) parodoje išvydome 29 objektus, atkeliavusius iš muziejų saugyklų, bažnyčių, privačių kolekcijų (20 iš Vokietijos, 9 – iš Lietuvos). Gidė pasakojo apie Jėzaus

gimimo scenos vaizdavimo tradicijas Alpių regione ir Lietuvoje. Seniausi XIV a. siekiantys meistrų dirbtuvėse kurti reljefai, paveikslai, prakartėlės ir skulptūros pasižymi simboliniais ikonografiniais akcentais, profesionalių menininkų ir šiuolaikiniai darbai atskleidžia temos interpretacijų įvairovę. Parodos ašis buvo – įspūdingo dydžio, šimtus figūrėlių turinčios, dešimtmečiais pildytos ir plėstos baviškos ir tirolietiškos prakartėlės. Aptarėme tarp negausiai išlikusių medinių tradicinių lietuviškų prakartėlių senumu, nuotaikingu originalumu ir meniškumu išsiskiriančią XVIII a. pab. – XIX a. Gruzdžių Švč. Trejybės bažnyčios prakartėlę ir pamatėme mažiausią pasaulyje – trečdalis milimetro dydžio – VGTU „Linkmenų fabriko“ ir partnerių nanoprakartėlę. Visi liko labai patenkinti, nes viena yra tik šiaip pasivaikščioti po parodą, o kitka – plačiau apie viską sužinoti iš vietinės gidės.

30 d. Ekskursija į Lietuvos nacionalinio muziejaus Naujajį arsenalą. Naujasis arsenalas – vienas seniausių Vilniaus pilių komplekso statinių, pasakojantis apie Vilniaus ir Lietuvos istoriją (plačiau mums papasakojo gidas Raimundas). Muziejuje aplankėme ir dvi puikias parodas: „Negalėjau neparašyti“: pasakojimas apie tremtį - autentiška keturiolikos metų mergaitės Dalios Grinkevičiūtės patirtis Lenos deltos Trofimovsko saloje (Jakutijoje).

XI Baltijos medalių trienalė: medalių menui Lietuvoje ir Lenkijoje – 500. Per pastaruosius trejus metus sukurti medaliai stebina ne tik savo stilistika, medžiagiškumu, bet ir tematika: medaliuose įamžintos istorinės asmenybės, atmintinos datos ir net šių dienų aktualijos.

Vasaris

2 d. Įvyko edukacinis užsiėmimas „Kelias į Nepriklausomybę“. Jo metu Valstybės pažinimo centro edukatorė Emilija papasakojo apie aplinkybes, lėmusias, jog Lietuvos Nepriklausomybės Aktas buvo pasirašytas 1918 m. vasario 16 d., kokios asmenybės jį pasirašė, kas pasikeitė, kai tapome laisvi. Edukacijos metu vyko interaktyvios užduotys, kurių metu įsitraukė ir daugiau kaip 100 klausytojų.

9 d. Pažintinė ekskursija „Atrask ir pažink Lietuvos saugomas teritorijas“. Viena iš Sapiegų rūmų komplekso pastatų įsikūrusį centrą aplankėme kartu su „fortūniečiais“, o mus lydėjo gidė Inga. Apžiūrėjome ne tik ekspoziciją įdomią turiniu, bet ir stebinančią virtualiais sprendimais. Įlėję pasijutome tarsi gamtos apsuptyje: žolynai, paukščiai, žiogai aplinkui, pievų augalai, pavirto jaukia žolynų siena, o užvertus galvą – balti debesys. Susipažinome su interaktyviai pateikta informacija apie nacionalinius ir regioninius parkus, rezervatus, draustinius, gamtos paminklus, sužinojome apie saugomų teritorijų įdomybes ir keliavimo galimybes. Vienos ekskursijos valandos viską apžiūrėti, nepakanka, ten norisi eiti ir eiti...

14 d. Nuostabūs grupės narys, lektorius, alpinistas, energetikas Vilius Šaduikis prisiminė savo gyvenimo keliones, pademonstravo nuotraukas ir filmukus, kalnų grožio beiieškant. Pilnutėlėje 7A auditorijoje buvo labai įdomu išgirsti ir pamatyti tai, ko daugelis mūsų, deja, nesitiki aplankyti. O Vilius, alpinistas jau nuo studijų laikų, todėl mes jį ypatingai ir mylime.

20 d. ir kovo 26 d. Vėtrungiečiai lankėsi ekskursijoje Prezidento rūmuose. Buvo daug norinčių, net į 2-vi dienas visi netilpo. Gidai mus supažindino su eksponatais/dovanomis, teiktomis LR prezidentams. Toliau susipažinome su Prezidento teikiamais apdovanojimais už nuopelnus Lietuvos ir užsienio piliečiams, aplankėme visas pagrindines posėdžių sales, kuriose priimami mūsų valstybei svarbūs sprendimai.

Kovas

9 d. Ekskursija po nežinomą Vilniaus požeminį gyvenimą (Katedros požemius, gyvenamų namų rūsius ir amatininkų dirbtuves). Požemiai mums visuomet suteikia peno vaizduotei, nes jie turi paslapčių, mistikos bei netikėtų istorijų. Ekskursiją po požeminį Vilnių pradėjome Vilniaus širdyje – Katedros požemiuose. Šie požemiai yra vieni seniausių Vilniuje. Pamatėme seniausią Lietuvoje freską, Lietuvos valdovų palaikus, sarkofagą, skirtą Vytauto Didžiojo palaikams. Toliau apžiūrėjome ir kt. Vilniaus požemius, sužinojome jų praeitį, legendas, Požemių ekskursijos metu aplankėme 5 Vilniaus požemius.

Kovo 24 ir gegužės 5 d. Ekskursijos: „Imperinis Vilnius I“ ir „Imperinis Vilnius II“. Pirmąją ekskursiją pradėję Trakų g. 2 prie skulptūros sienoje „Miesto vartų sargybinis“, baigėme Lukiškių aikštėje, sužinoję, kad po Abiejų Tautų Respublikos III padalijimo Lietuvos didžioji dalis atiteko Rusijos imperijai, pastatais ne tik šv. Jurgio prospekte, bet ir Basanavičiaus g. bei aplinkinėse, užėinant į gražiuosius kiemus, sužinojome kaip jie buvo pastatyti ir t.t. II-oje ekskursijos dalyje keliavome carinės imperijos laikais susiformavusiame Lukiškių rajone ir nuo Lukiškių aikštės nukeliavome iki pat Žvėryno.

Balandis

20 d. Versalio rūmai Antakalnyje. Neišsigandę pavasarinio lietučio apsilankėme Antakalnio rajono ūksmingame Sapiegų parke, kuris turiningas savo istorija ir dabartimi. Deja, pačių Sapiegų rūmų nepavyko aplankyti, nes jie renovuojami. Bet grožėjomės nuostabia gamta ir šalia bažnyčios veikiančiu vienuolynu. Lankėmės Išganytojo bažnyčioje,

Gegužė

10 d. dalyvavome paskaitoje – ekskursijoje „Šis tas apie energetiką“, kurią vedė energetikos istorikas, šešių enciklopedijų sudarytojas ir Energetikos muziejaus įkūrėjas Vilius Šaduikis, jis papasakojo apie Vilniuje prieš 120 metų įkurtą anglimi kūrenamą Vilniaus centrinę elektrinę ir tolimesnį energetikos vystymąsi iki šių dienų

12 d. Romantiška kelionė į Obelynę, VDU Botanikos sodą ir Kauno miestą. Turistams lietus netrukdo ir važiuojame link Kauno. Aplankome gamtininko, akademiko Tado Ivanausko įkurtą parką, Obelynės sodybą - memorialinį muziejų, gidė Lina supažindina su profesoriaus gyvenimu, Obelynės sodybos atsiradimo istorija ir dabartimi. Parko direktorius pavedžiojo po parką ir supažindino su augalais. Toliau vykome į VDU Botanikos sodą, grožėjomės nuostabiais augalais ir kaip mums pavyko, kad buvo pats tulpių žydėjimas, o grožis, neapsakytas.... O kiek nuostabių augalų oranžerijoje, kurių net nebuvome matę. Pasigrožėję gamta važiuavome į Kauną ir čia jau buvo laisva programa, tad vieni grožėjosi Laisvės alėja, kiti lankėsi muziejuose.

20 d. Vieną gražiausių gegužės dienų susipažinome su Literatūriniu A. Puškino muziejumi, įsteigtu buvusiam Grigorijaus ir Varvaros Puškinų Markučių dvaro gyvenamajame name, 18 ha parku su tvenkiniais. Ekspoziciją sudaro 6 XIX autentiškai apstatyti kambariai. Gidė Miglė gražiai ir išsamiai papasakojo apie A. Puškino ir jo šeimos gyvenimą.

24 d. Paskutinė „Vėtrungės“ suplanuota diena po Vilniaus šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) ansamblių, kur sužinojome daug naujų istorijos detalių apie nuostabų Bernardinų ansamblių. Visų pirma pamatėme tinklinius ir krištolinius skliautus, XVI a. sieninę tapybą, medinius altorius. Keliaujant vienuolyno koridoriais iš sieninių freskų sužinojome apie Šv. Bernardo gyvenimą, vienuolius tretininkus. Iš vienuolių presbiterinės dalies nusileidome į požemių pasaulį, kur pamatėme vienuolių laidojimo kriptas. O tada, kopdami senosios varpinės sraigtiniais laiptais arčiau dangaus, stebėjome ne tik bažnyčią, bet ir mūsų Vilnių iš aukštybių.

Albina Varanauskienė, Turizmo fakulteto prodekanė